

Dynamis Världsmision a.k.a. Christopher Alam Ministries Intl.
Nyhetsbrev Nr 7, 2012

Vad Är Sann Lovsång och Tillbedjan?

Min syn på lovsång utmanas

av Dynamis teammedlem Sarah Weaver

Nu när jag börjar mitt andra år med Dynamis inser jag att fast jag kom hit för att tjäna i detta arbete så lär jag mig mycket mera än vad jag hade väntat. Låt mig dela en av mina många upplevelser som håller på att forma om mitt tänkande.

För några veckor sedan var tre av oss i Dynamis teamet på väg till ett ungdomsmöte för studenter. När vi kom dit så märker vi att det var strömavbrott i hela området. Vi kom närmare kyrkan och jag suckade när jag på avstånd såg att kyrkan var kolsvart. Jag undrade om det skulle vara några studenter där överhuvudtaget. Vi parkerade bilen och klev ut. Jag såg i mörkret att några pastorer och ungdomar stod utanför och väntade på oss. De berättade att de letade efter en generator så att vi kunde ha ljus i kyrkan. När jag kom in blev jag förvånad över att se ca 70 ungdomar i mörkret som bad för fullt som bara Afrikaner gör (ärligt talat har aldrig sett folk be på sånt sätt i en Amerkansk kyrka). **Jag blev gripen och berörd; tonåringar, unga vuxna och vi Amerikanska missionärer, alla samlade i en mörk kyrka, bedjandes med full kraft.**

Sjelva mötet började efter ett tag och vi var fortfarande utan ström. Det enda ljus vi hade var månen som lyste in genom det öppna fönstret. Den unge pastorn som ledde mötet började med att sjunga några traditionella lovsånger. Folket började dansa till lovsången. Jag gjorde mina krampaktiga försök att hänga med på mitt "västerländska sätt". Folket fortsatte att dansa och prisa Gud. Efter detta kom det långsammare lovsånger. **När jag stod där och tillbad Gud, insåg jag hur annorlunda detta var jämfört**

med det som jag var van med. Ingen gitarr, ingen keyboard, ingen ljudutrustning, ingen ström. Enbart våra röster, en handtrumma och Herrens ljuvliga närvaro. Jag önskar att jag kunnat bevara detta ögonblick.

Kvällen gick, och efter en tid fick vi igång en enkel glödlampa som lyste upp rummet tillräckligt för oss att se att det fanns ca 100 ungdomarsamlade i kyrkan. **Trots att belysningen var svag och vi såg väldigt lite kändes inte rummet mörkt eftersom Guds närvaro var där på ett påtagligt sätt.** När mötet slutade ville ungdomarna prisa Gud mera innan de åkte hem. De började att sjunga med handtrumman som ackompanjemang och snart dansade alla i lokalen i en cirkel runt trumman. **Detta var ett ögonblick som utmanade mitt perspektiv och mina förutfattade meningar om vad "riktig" lovsång är.**

När vi tänker på lovsång och tillbedjan så tänker vi på våra favoritsånger, en bra lovsångsgrupp och band, samt bra belysning som kompletterar "atmosfären" kring själva sången. Har jag fel? Jag är inte emot vikten av att tillbe Gud på bästa sätt och vara "kulturellt relevant", men är detta det viktigaste för Herren? Är det viktigast för honom att vi har "rätt" stämning o belysning och att vi sjunger de senaste Hillsongs sångerna? Dessa saker kan vara viktiga i vår västerländska kultur för att leda folk till en plats av tillbedjan, **men sann tillbedjan kommer från en mycket djupare plats än en bra projektor och en skärm som visar sångtexterna.**

Tillbedjan är inte vad vi ofta tror att den är. Det handlar inte om den perfekta atmosfären med den perfekta belysningen - inte för ljus och inte för mörkt. Det handlar inte om två snabba sånger följt av två långsamma sånger, och det handlar inte om musikernas skicklighet eller hur professionella sångarna är. Allt detta är extra metoder som vi använder för att uttrycka Guds storhet och godhet. **Lovsång och tillbedjan kommer rakt från våra hjärtan och rakt till Guds hjärta. Detta är lovsång som behagar och berör Guds hjärta!**

by Sarah Weaver

Gud svarar på föräldralösa barns böner

Gud är så underbar och stor att ingen bön som vi ber är för stor eller för liten för honom. *Sarah Weaver*

I söndags hade medlemmar i Afrikateamet och jag privilegiet att kunna välsigna föräldralösa barn med nya kläder. Barnhemmet vi gick till ligger i Kadoma, Zimbabwe och drivs av Dynamis Världsmision. Barnen sköts om av två husmödrar. De får tillräcklig med mat och tas väl om hand, men det finns alltid stora behov.

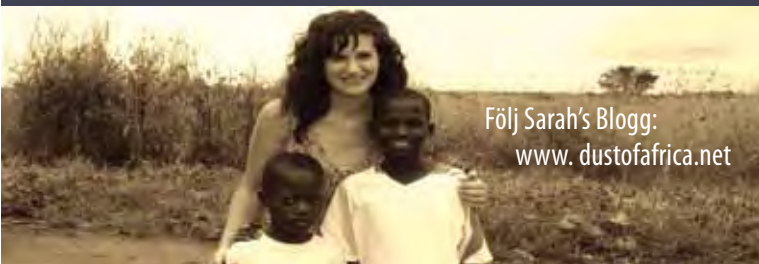
Kläderna hade donerats av en kvinna i USA och det hade tagit månader för kläderna att komma fram till Afrika. Vi tog allt till barnhemmet för att kontrollera om de passade de 12 barnen i storlek, (8 pojkar o 4 flickor). När vi sorterade genom kläderna så insåg vi att det var nästan exakt vad vi behövde. Det var så underbart att se hur barnens ansikten lyste av glädje!

När vi delade ut kläderna var det uppenbart att de var chockerade över att se hur mycket var och en av dem fick. Det rörde deras hjärtan och de två husmödrarna tackade och välsignade oss gång på gång, om och om igen.

Utdelningen av kläderna tog ca en och en halv timme. När vi skulle åka därifrån bad en av husmödrarna om skjuts in till stan. I bilen frågade vi henne om barnen tyckte om sina kläder. Hon svarade att barnen var så lyckliga över att ha fått så många nya kläder. Därefter sade hon något som omedelbart gav mig tårar i ögonen, "flickorna berättade att idag har Gud svarat på deras böner".

Då tänkte jag. . . Tänk om kvinnan som köpt dessa kläder hade tänkt att det skulle kosta henne för mycket i tid och pengar. Eller om hon hade tänkt "Det finns ju så många barn med behov, hur många av dessa kan hjälpa?" Tänk om hon hade lagt tanken åt sidan pga sitt intensiva schema. Hon hade missat en chans

fortsättning sista sidan

Följ Sarah's Blogg:
www.dustofafrica.net

att bli använd av Gud. **Hon skulle ha missat chansen att bli någon annans bönesvar!**

Ibland kan vi bli överväldigade av de stora behov som finns runt omkring oss och säga, "Det lilla som jag kan göra räcker inte till för att möta alla dessa behov, så varför ska jag ens försöka?" Jag har själv känt så vid många tillfällen när jag har sett behov som är för stora för mig att möta. Men sanningen är att **Gud vill att vi ska vara redskapen som svaret kommer igen, inte själva svaret.** När vi inser detta blir vi fria att användas av Gud. Gud kan använda oss för att svara på någon annans bön!

Kom ihåg att vi är redskap och kanaler som Gud använder för att välsigna andra människor.

"Genom att han gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Så är vi också skyldiga att ge vårt liv för våra bröder. Om någon har denna världens tillgångar och ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Gud skärlek förbli i honom? Kära barn, låt oss älska, inte med ord eller fraser utan i handling och sanning. 1 John 3:16-18

Reseschema

29 Juli, 2012

Maranathakerk

Amsterdam, NETHERLANDS

5 August, 2012

Markham Woods Church

Longwood, FL, USA

Pastor Ron Johnson

11-12 August, 2012

Worship Center

Lancaster, PA, USA

Pastor Sam Smucker

Dynamis Sponsor

Erik Stigsson

Freelance
photo journalist

Tel: +46 (0)18-227773

Mobile: +46 (0)70-6777409

DYNAMIS VÄRLDSMISSION a.k.a. Christopher Alam Ministries Intl.

EUROPE: Lundvalls väg 5, S-70233, ÖREBRO, Tel: 019-225483, Fax: 019-223959
Email: dynamis-sverige@pentecostalfire.com, Plusgiro: 491 55 44-3

USA: 2384 New Holland Pike, Lancaster, PA 17601
Tel: +1(717) 656-0362, Email: info@pentecostalfire.com

AFRIKA: P.O. Box AP73 Harare Airport, ZIMBABWE
Tel & Fax: +263 (4) 480467, Email: dynamis@pentecostalfire.zw

www.pentecostalfire.com